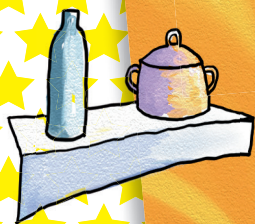

Monique
van der Zanden

Theater Popcorn uit de brand

z w i j s e n

Sluit aan bij school

Wie is wie?

Aisah

Heeft Theater Popcorn bedacht. Als je haar vraagt waarom, zegt ze: 'Meiden moeten weten dat ze samen ALLES kunnen.'

Mei, Rox, Sterre, Zara, Beckie

Zijn de spelers! Spelen en dansen als rover, prinses, heks en elke andere rol die je bedenkt. Vormen samen met nog een stuk of vijftien anderen de toneelgroep.

Nina

Is de leidster van de musicals. Samen met de anderen bedenkt ze hoe alles eruit moet zien. Ze leidt de repetities.

Jes

(eigenlijk Jessica)
Geeft leiding aan de bouwers en sjuowers. Samen maken ze het decor en staan voor alle andere klussen klaar.

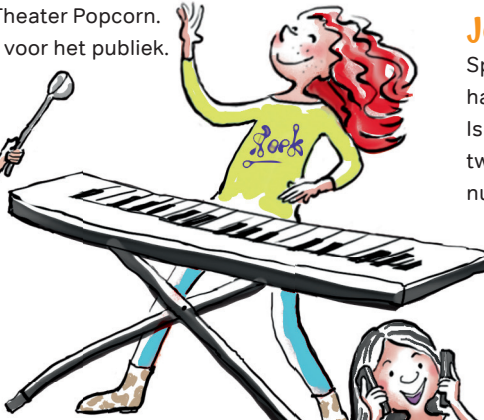
Pippa Luna

Kan je met haar grime zo veranderen dat je eigen moeder je niet meer herkent!

Brit

Maakt allerlei lekkers in de grote keuken van Theater Popcorn. Voor de spelers én voor het publiek.

Joy

Speelt al piano vanaf haar vierde jaar. Is begonnen met twee vingers en leidt nu een band.

Ling

Is heel handig met de naaimachine. Bedenkt en maakt de prachtigste kostuums.

Scooter

Zorgt ervoor dat iedereen Theater Popcorn kent. Ze belt de krant en de tv en verkoopt de kaartjes.

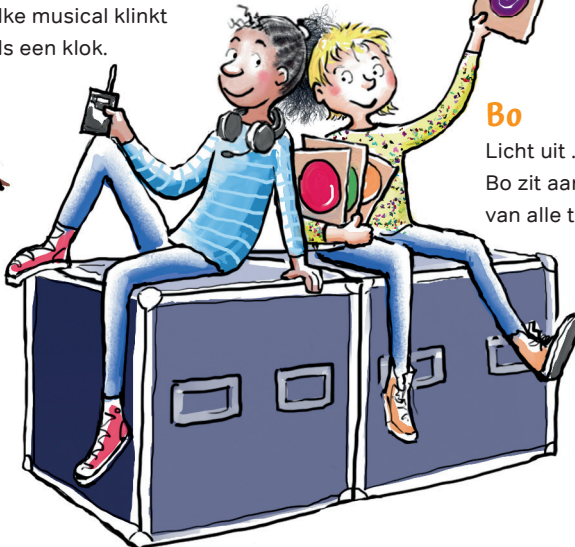
Fiks (eigenlijk Fadhila)

Is een kei in techniek. Ze zorgt ervoor dat elke musical klinkt als een klok.

Bo

Licht uit ... spot aan! Bo zit aan de knoppen van alle toneellampen.

THEATER POPCORN

Oma Lot

STOP!!

Hier sta je voor THEATER POPCORN.

Dit is de leukste plek van de stad.

Dit is een meidentheater!

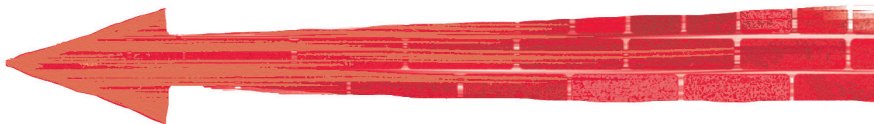
Ben jij een stoere meid?

Hou je van toneel?

Ben je creatief en/of technisch?

Ben je zeven jaar of ouder?

Dan moet je hier zijn!!!

Dat staat op een bord. Een grote pijl wijst naar de brede deur van een oud gebouw.

‘Hier is het, oma Lot,’ zegt Joy. ‘Ons meidentheater! Hier speel ik altijd piano in de band. Bij alle musicals! Ga je mee naar binnen?’

Haar oma leest het bord en kijkt naar de grote, gekleurde letters boven de deur: THEATER POPCORN. De T is geel met zwarte stippen. De H is rood. De E is paars met groen. De A is blauw met gouden sterren. En ga zo maar door. Niet één letter is hetzelfde als een andere.

Oma Lot vraagt: 'Hebben jullie die letters zelf gemaakt?'
Joy knikt. 'We doen álles zelf,' zegt ze trots. 'Dat weet je toch?'
'Ik kan het nog steeds niet geloven,' zegt oma
hoofdschuddend.
Joy lacht. 'Kom maar mee, dan zal ik het je laten zien!'

Joy en haar oma stappen de hal van Theater Popcorn in en
staan verbaasd stil. Boven de balie zien ze twee benen
spartelen! Joy roept: 'Hela, Scooter, wat ben je aan het doen?'
Er klinkt gestommel. De benen spartelen nog harder. Dan
zwiepen ze naar beneden en komt het hoofd van Scooter
puffend naar boven. Ze zegt: 'Ha, Joy!'

Joy grinnikt. 'Dit is Scooter, oma,' zegt ze. 'Ze heeft niet altijd
van die spinnenwebben in haar haren, hoor.'

'Kan ik het helpen dat al die spinnen zo graag onder mijn balie
wonen?' zegt Scooter verontwaardigd.

Joy lacht nu hardop. 'Je hoeft ze toch geen pootje te gaan
geven?'

'Neehee, ik trok met de stofzuiger een stekker van de
computer los, pannenkoek.'

'Er hangt een spin aan je oor.'

Met een gil wappert Scooter met haar handen om haar oren.

Joy hikt van het lachen. 'Geintje!'

Oma Lot glimlacht. 'Echte vriendinnen, dat zie ik wel. Zozo,
dus jullie stofzuigen zelf. Goed hoor! En verkoopt je vader de
kaartjes, Scooter?'

Scooter staart haar verwonderd aan. 'Mijn vader?'

'Nee oma, zij zelf,' zegt Joy. 'Scooter verkoopt de kaartjes voor
de voorstellingen en ze belt ook de krant en de tv en zo.'

‘Zit je hier in je eentje kaartjes te verkopen?’ zegt oma verschrikt. ‘Is er geen volwassene bij?’

‘Waarom?’ vraagt Scooter opgewekt. ‘Ik kan goed rekenen, hoor.’

‘Nee, dat bedoel ik niet. Ik bedoel, dat geloof ik graag. Dat je kunt rekenen, bedoel ik. Maar ik bedoel ... je hoort tegenwoordig zoveel over overvallen en zo ... Zo eng!’ Joys oma rilt. ‘Ik voel me zelfs thuis niet altijd op mijn gemak.’

‘O, dat. Nou, de enige boeven die ik hier ooit gezien heb, werden gespeeld op het toneel,’ zegt Scooter lachend.

‘Trouwens, de meeste mensen pinnen. Ik heb niet veel geld in kas, hoor.’

‘Ik laat mijn oma ons theater zien,’ vertelt Joy. ‘Het leek haar leuk om er een stukje over te schrijven voor **De Trom**. Je weet wel, die huis-aan-huiskrant.’

‘Die ken ik,’ zegt Scooter. ‘Ik stuur jullie altijd persberichten.’

‘Dat weet ik,’ zegt oma Lot. ‘Ik werk voor **De Trom**. Het leek ons al langer leuk om iets over jullie theater te schrijven. En Joy is altijd zo enthousiast over Theater Popcorn, dat ik dat graag wilde doen.’

‘Top!’ roept Scooter uit. ‘Hoe meer reclame hoe liever. Als u foto’s wilt, zegt u het maar. Die kan ik u zo mailen. En wilt u een vrijkaartje voor de musical die we komende zondag opvoeren? Dan kunt u daar ook over schrijven. Hij wordt heel leuk! Hij heet **Knokken om de kroon** en gaat over twee bijenkoninginnen.’

‘Nee, jongedame,’ zegt oma Lot beslist. ‘Geen vrijkaartje. Ik kóóp een kaartje van je. Het lijkt mij dat jullie dat geld best kunnen gebruiken. En ik zal na de uitvoering een artikel schrijven dat klinkt als een klok!’

‘Pinnen dan graag, oma van Joy,’ zegt Scooter met een knipoog.

‘We gaan eerst naar boven, oma,’ zegt Joy en ze trekt haar oma in de richting van een brede stenen trap. ‘Daar zijn ze bezig met het decor. Dat moet je zien!’

Theater Popcorn is lang geleden gebouwd. In het trappenhuis zijn smalle, gekleurde ramen. Ze lopen met een boog toe in een spitse punt. Het zonlicht dat erdoor schijnt tovert rode, groene en blauwe vlekken op de traptreden. Boven is een gang met een hoog plafond. Uit een openstaande deur klinkt een liedje.

Twee koninginnen! Wat ongewoon!

Wie van de twee mag op de troon?

**Ze kropen beiden onverwacht
uit hun dop om klokslag acht.**

**Precies tegelijk, dan weet je ’t wel:
dat wordt een ouderwetse rel ...**

Dat wordt knokken om de kroon!

Dat wordt knokken om de kroon!

‘Ehm,’ zegt de oma van Joy voorzichtig, ‘klinkt dat niet een tikje vals?’

Joy schatert. ‘Oma, het is hartstikke vals! Maar dat geeft niks, want Jes en haar meiden hoeven niet op het toneel te zingen. Ze zingen alleen maar omdat ze lekker bezig zijn. Kijk maar.’

Oma Lot doet een stap naar binnen en blijft met open mond staan.

Een kijkje achter de schermen

Jes en haar bouwers zijn aan het werk in een grote zaal. Aan twee wanden hebben ze lange, brede rollen papier gehangen. Daar hebben ze honderden bloemen op geschilderd: rode, paarse, roze en zonnige gele. Bloemen in alle tinten oranje en blauw. Gestreepte bloemen, gespikkelde bloemen, bloemen in de vorm van een hart of van een pluim.

In de hoek staan tafels vol met potten water en penselen, bussen verf, bordjes, doeken, waskrijtjes, tubes lijm, scharen, flesjes nagellak ... zelfs een doos eieren! Het is een gezellig kliederzootje.

Als oma Lot op de drempel staat, stopt het zingen. Een stuk of tien meisjes kijken om. Ze dragen allemaal een verfschort met zo veel vlekken dat ze zelf net een schilderij zijn. Vier van hen hebben in hun hand geen penseel, maar een ballon.

‘Hoi, Joy,’ zegt een meisje met een blonde vlecht dat naar voren stapt. Het is Jes. ‘Wie heb je daar bij je?’

‘Dit is mijn oma,’ zegt Joy. ‘Ze gaat een stukje over ons schrijven voor **De Trom**. Daarom geef ik haar een rondleiding.’ En met een lachje zegt ze erbij: ‘Ze vindt dat jullie prachtig zingen.’

Jes schatert. ‘Dat zal wel! We zingen alleen maar omdat de radio het niet meer doet nadat er vanmorgen een pot met verfwater overheen gekukeld is.’

Oma Lot vraagt verbaasd: ‘Wat doen die meisjes met die ballonnen?’

‘Schilderen,’ vertelt Jes. ‘Of ... nou ja, verf stempelen. We gebruiken heel veel verschillende manieren om bloemen te maken. Dat maakt het zo mooi.’

‘Ze zijn er drie maanden geleden al aan begonnen,’ zegt Joy tegen oma. ‘Wordt ons bloemenveld niet super?’

‘We zijn bijna klaar,’ vertelt Jes. ‘Morgen is alles droog. Dan rollen we de banen papier op en gaan we ze beneden op de panelen spannen. Zo bouwen we het decor op.’

Oma Lot kijkt haar ogen uit. Ongelovig mompelt ze: ‘En dat doen jullie allemaal zelf? Zonder vaders of moeders?’

‘Nou en of!’ zegt Jes. ‘De enige volwassene in Theater Popcorn is Aisah. Zij zegt altijd: “Iedereen kan iets en samen kunnen we alles.”’

‘Maar ...’ zegt oma Lot aarzelend. Ze wijst naar een paar

meiden die hoog op een keukentrap aan het werk zijn. ‘Er kunnen wel ongelukken gebeuren!’

Jes frons haar wenkbrauwen. ‘We passen toch goed op?’ zegt ze. ‘Zo’n trap moet je natuurlijk stevig neerzetten, en de bovenste tree goed vastslaan. We zijn toch niet stom?’ ‘Maar ... maar als ze nou gaan stoeien?’

‘Toch niet boven op een trap? En hoe moeten we anders bij de bovenste helft van het papier komen?’

‘Nou eh ...’ zegt oma Lot, maar Joy zegt gauw: ‘Kom mee naar beneden, oma. Er is nog veel meer te zien!’

Tip van Jes

Stempelen met een ballon

Voor deze techniek heb je plakkaatverf of acrylverf uit busjes of tubes nodig.

Doe op een (wegwerp)bordje verschillende kleuren verf, die je erop spuit of schept met een lepeltje. Maak er een mooi patroon van.

Blaas een ballon zo ver op dat je hem gemakkelijk vast kunt houden (dus niet te strak).

Doop hem in het bordje en gebruik hem als stempel. Bijvoorbeeld om bloemen te stempelen.

Als je na het stempelen de ballon laat drogen, heb je behalve mooie bloemen ook nog een mooie ballon!

Theater Popcorn uit de brand

Joy geeft haar oma Lot een rondleiding in Theater Popcorn.

Oma werkt bij huis-aan-huiskrant De Trom. Ze wil een spetterend stuk schrijven over het meidentheater.

Als ze in de keuken zijn, gaat het mis. Oma Lot veroorzaakt een klein brandje met grote gevolgen. Het decor van de musical is compleet verwoest. En de uitvoering is al over vier dagen. Help!

Het is heel spannend dat er brand is. En ik vond het grappig dat de oma alles eng vond.

Loulou, 9 jaar

Ik vind het stoer dat Theater Popcorn allemaal meisjes zijn. En dat ze alles zelf kunnen!

Liva, 9 jaar

NUR 282

ISBN 978-90-487-3397-2

9 789048 733972

supermeiden

toneel

zwijzen.nl

Zwijzen, dé leesspecialist sinds 1846